

Kenmerk: 201210953/1/A3

AAN DE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VAN DE RAAD VAN STATE
TE 'S-GRAVENHAGE

I

In antwoord op uw schrijven d.d. 28-4-2015 (Kenmerk: 201210953/1/A3) bracht ik u op 12 mei jl. al schriftelijk op de hoogte dat ik geen toestemming geef voor het achterwege laten van een nadere zitting voor de behandeling van mijn beroepszaak tegen de beslissing van de burgemeester van Utrecht om mij geen ID-kaart te verstrekken na aanvragen daartoe op 30-10-2009 en 02-02-2010 en 12-08-2011.

Bij deze geeft ik u te kennen dat ik het van belang acht dat de behandeling van mijn bezwaarprocedure als een op zichzelf staande zaak wordt behandeld, en niet – zoals de brief 201210953/1/A3 stelt als ‘vergelijkbare zaak’ met de andere hoger beroepszaken tegen het niet afgeven van paspoorten en ID-kaarten vanwege de weigering om biometrische kenmerken af te geven en de laten opslaan in een overheidsregister.

Ik wijs u er uitdrukkelijk op dat voor alle 7 zaken in hoger beroep geldt dat er slechts deels sprake is van elkaar overlappende bezwaren en alle procedures qua focus zodanig van elkaar verschillen dat alleen een afzonderlijke behandeling recht kan doen aan de mogelijkheden binnen het bestuursrecht voor burgers om zich succesvol te kunnen verweren tegen een onrechtmatig optreden van de overheid.

In mijn zaak geldt dat uiteraard in elk geval voor het in de hoofdzaak gevoegde bezwaar tegen de mij opgedrongen dubbele bezwaarprocedure, door de gemeente Utrecht. En daarnaast beslist ook voor de focus van mijn principiële bezwaren tegen de onrechtmatige inbreuk op mijn recht op bescherming van mijn privéleven en lichamelijke integriteit, het recht op gewetensbezwaar en fair trial en bezwaren tegen de veiligheidsrisico's aangaande (1) de opslag en doorgifte van biometrische kenmerken (2) de opslag daarvan tezamen met het BSN & (3) de verwerking van deze persoonlijke data in een op afstand uitleesbare RFID-chip.

Ik ben zo vrij u er op te wijzen dat het belang wat ik heb bij een gewetensvolle behandeling van AL mijn ingebrachte bezwaren niet vervallen is door het feit dat er sinds 20-01-2014 weer ‘vingerafdruk-vrije’ Nederlandse identiteitskaarten worden verstrekt.

Dit geldt zowel vanwege het feit dat ik erkenning wens te krijgen voor het gegeven dat ik ten onrechte vanaf 21-7-2011, na het verlopen van de geldigheidsdatum van mijn paspoort, jarenlang zonder geldig identiteitsbewijs heb moeten zien te functioneren in een samenleving waar het kunnen tonen van een geldig ID-bewijs sinds 2005 verplicht is gesteld. Als voor mijn vraag om in het gelijk te worden gesteld aangaande het feit dat de ID-kaart door de Staat ten onrechte de status van reisdocument werd aangemeten (Voetnoot- 1).

Ook wens ik een heldere uitspraak over mijn stelling dat mij in het kader van behoorlijk bestuur-zeker voor de duur van de lopende bezwaarprocedure- geen tijdelijk identiteitsbewijs had mogen worden onthouden.

Tevens heb ik belang bij een heldere uitspraak van u als hoogste bestuursrechter over het gegeven dat het mij als burger feitelijk onmogelijk wordt gemaakt om bezwaar te maken tegen het brede spectrum van mijn bezwaren tegen de Paspoortwetgeving, waardoor een effectieve rechtsbescherming, met betrekking tot het verzamelen en toepassen van gevoelige persoonsgegevens, totaal te kort schiet.

Ook wil ik er binnen dit bestek nog aan herinneren dat het onverteerbaar zou zijn als de uitslag van de uitputtende juridische procedure erop neer zou komen dat het besluit van de burgemeester niet vernietigd zou worden omdat hij toenmalig 'nou eenmaal gehouden was om de Paspoortwet uit te voeren zoals die was ingericht'. Van meet af aan immers is geen gevolg gegeven aan mijn verzoek om mijn bezwaren te toetsen aan de daaraan superieure internationale hogere wetgeving aangaande de bescherming van mijn fundamentele mensenrechten.

Ook doe ik een beroep op uw oordeel betreffende de wijze waarop de rechtbank Utrecht mijn bezwaren heeft afgeserveerd omdat ik mijn argumenten onvoldoende zou hebben beargumenteerd, omdat dit- mijns inziens- niet strookt met de intentie van de Algemene Wet bestuursrecht.

Ik acht het van belang dat u zich uitspreekt over de wijze waarop in het verweer van de burgemeester, aangaande de gewijzigde opslag termijn van vingerafdrukken uit de reisdocumentenadministratie, ten onrechte gesteld werd dat de data verwijderd zouden zijn waar ze in werkelijkheid slechts 'niet opvraagbaar' waren gemaakt.

Ik vraag u eveneens om expliciet een oordeel te vellen over de wijze waarop de overheid een valse voorstelling van zaken in stand hield aangaande de (by pass) toegang van politie- en justitiediensten tot de biometrische gegevens die volgens de Verordening uitsluitend verzameld werden voor het doel om bij grenscontroles controle uit te oefenen op de identiteit van reizigers en authenticiteit van hun reisdocumenten.

Ook wens ik uitdrukkelijk uw oordeel te vernemen over de wijze waarop mijn bezwaren door de rechtbank Utrecht van tafel werden geveegd aangaande de toegang die veiligheids- en inlichtingendiensten hebben tot de 'paspoort- ID-kaartgegevens', de bevoegdheid van de fabrikant om er onderzoek mee te doen en diens verplichting op grond van de Patriot Act om de data bij vordering daartoe te moeten delen met opsporings- en inlichtingendiensten in de VS. En de mogelijkheden dat derden, al dan niet rechtmatig, toegang tot mijn biometrische gegevens zouden kunnen krijgen via de doorgifte van deze gegevens tussen de gemeentes en fabrikant door een particulier telecommunicatiebedrijf

II

In antwoord op uw vraag om een reactie te geven op de instructies die u vroeg aan het EU Hof van Justitie te Luxemburg meld ik u het volgende:

- Ik ben van mening dat het EU Hof van Justitie in de Duitse zaak Schwartz ten onrechte voorbij is gegaan aan de hamvraag of de EU Verordening, als onrechtmatig dient te worden beoordeeld op grond van strijdigheid met de Grondbeginselen van de EU en het EU Verdrag voor de Rechten van de Mens. Dat men het wettechnisch in orde acht dat het EU Parlement niet volgens de toenmalige bevoegdheden over de Verordening heeft geoordeeld, omdat men daar bij latere wijziging op terug had kunnen komen- acht ik een nauwelijks valide argument.

- Dat het EU Hof zich enkel wenste uit te spreken over de wettechnische totstandkoming van de Verordening- met uitsluiting van het wegen van de mensenrechtelijke aspecten, lijkt mij te kort doen aan de reikwijdte van de toetsingsbeoordelingsruimte van het Hof. Ook bij een uitsluitend wettechnische beoordeling zou de burger mogen verwachten dat EU wetgeving die apert strijdig is met de fundamentele mensenrechten als onrechtmatig wordt beoordeeld. Zeker waar het daartoe gespecificeerde hoogste gerechtshof van de Europese Gemeenschap, het EHRM, zich al meermalen uitsprak over de onrechtmatigheid van het ongeclassificeerd grootschalig verzamelen van biometrische gegevens door naties. (Voetnoot-2)

- Dat het Hof zich niet wenst uit te spreken tegen een ander gebruik van de door Verordening verplicht te verzamelen biometrische data van alle EU burgers, op grond van de eigen verantwoordelijkheid van de lidstaten, acht ik in strijd met de tekst en intentie van de Verordening, strijdig met de harmonisering die de Verordening beoogt en gevaarlijk voor het doel om de beveiliging van het Schengengebied te verbeteren.

- Dat het Hof de mensenrechterlijke beoordeling van de onrechtmatigheid van de Verordening, via een getrapte rechtspraak in principe eerst door 28 lidstaten beoordeeld wenst te zien waarna het EHRM uiteindelijk daarover zich een oordeel zal vormen, is eerder een vorm van verdeel en heers dan bevorderlijk voor het smeden van een goed functionerend Unieverband.

- Dat het Hof 11 jaar na het opstellen van de Verordening in 2004, u diende uit te leggen dat het niet aan hen maar aan u is om een oordeel te moeten vellen over de kwestie of de Nederlandse Paspoortwet een onacceptabele inbreuk maakt op de bescherming van mijn fundamentele mensenrechten leest als een regelrechte veroordeling van het feit dat u op grond van uw vragen naar de bekende weg, mijn zaak gedurende 2 1/2 jaar onnodig heeft opgehouden. En daarmee tevens jarenlang de termijn heeft vergroot waarna ik eindelijk opnieuw een beroep kan doen op het EHRM, nadat mijn klachten tegen de Paspoortwet daar, om reden dat ik eerst de nationale rechtsgang uitputtend diende te doorlopen, in 2009 in eerste instantie als niet ontvankelijk werd verklaard.

- Dat het Hof in haar arrest uitdrukkelijk aangeeft dat het in de onderhavige kwestie niet alleen om de vingerafdrukken gaat, maar zowel om de vingerafdrukken als de digitale gezichtsopname, vormt een eerste erkenning van de daadwerkelijke bezwaren van burgers tegen het gebruik van biometrie voor paspoorten en ID-kaarten. Een keerpunt zo mag ik wel stellen waar alle nationale rechterlijke uitspraken, zowel in de civiele als bestuursrechterlijke procedures, tot nu toe angstvallig aan voorbij bleven gaan.

- De aanneming van het Hof van Justitie dat met het voldoen aan de voorgeschreven veiligheidsvoorschriften, voldaan zou worden aan een afdoende beveiliging van de persoonsgegevens in de chip van het paspoort, acht ik ronduit gevaarlijk.

Tot slot:

- Dat het Hof in haar arrest aangeeft dat de nationale identiteitsbewijzen absoluut niet als internationale EU reisdocumenten zijn aan te merken acht ik van groot belang in mijn zaak. Dit ondanks het feit dat iedereen dit ook zelf al vanaf 2004 had kunnen lezen in de Verordening. Ook deze, op geen enkele wijze mis te verstane, uitspraak betreft bewijst dat het stilleggen van de behandeling van mijn bezwaarprocedure om de vraag hierover in Luxemburg beantwoord te krijgen, mij extra schade heeft berokkend door het onnodige uitstel.

Toch ben ik blij met de uitspraak omdat het een heldere opzet vormt voor de beoordeling die ik u vroeg om de wetgeving aangaande het aanvraag- en uitgifte proces van de nationale identiteitskaart als onrechtmatige overheidsdaad aan te merken. Het moge duidelijk zijn dat waar de Nederlandse Staat, door het verlenen van een onwettige status, bewerkstelligde dat aangaande het gebruik van biometrie, de RFID-opslag en inrichting van het gebruik van het overheidregister waar de ID-kaart gegevens in worden opgeslagen, er niet is voldaan aan de noodzakelijke democratische besluitvorming die een zo grote inbreuk op grond van het EVRM zou kunnen rechtvaardigen.

Ik wens het beroep graag mondeling nader aan u te kunnen toelichten.

Te zijner tijd kunt u nog aanvullende stukken tegemoet zien, aangaande nieuwe ontwikkelingen en bronnen die zich voordeden na het indienen van mijn Hoger beroep d.d. 14-01-2014 en mijn grieven nader zullen onderbouwen.

In antwoord op uw reactie verblijf ik,
Hoogachtend,
Mevr. J.M.T.Wijnberg